

PERGAMÍ TERRASSENÇ DEL 1188: EL MAS BONET

El manuscrit comença anunciant la venda que fa un tal Carbó, fill de Pere Bonet, a Joan Bonet i l'esposa d'aquest Brunissendis de la meitat del seu mas que posseeix, sota domini del monestir de Sant Llorenç, i que li ve per herència del seu pare. Aquest mas, dit Mas Bonet, es troba en el comtat de Barcelona, en la parròquia de Sant Pere d'Egara [Terrassa: diu «Egera» per error], i limita a Orient en alou de Castellar i la serra, a migdia en alou de Guillem de Claramunt, a ponent en un torrent, i a tramuntana en aragall. La venda comprèn els edificis, terres, vinyes i arbres variats inclosos en aquests límits, i tot el que hi posseeix.

Diu literalment el pergamí [alguns mots no es poden llegir]:

Sit notum (cunctis) quod ego Carbonus filius (domi)ni Petri Boneti vendo tibi Johani Boneti et uxori tue Brunissendi [...mea?] medietate toci illi mansi qua habeo et teneo per Sanctum Laurentium et per vocem patris mei Petri Boneti in comitatum Barchinone et in parroechia Sancti Petri de Egera [sic]* et in locho quem vocant mansus Bonet. quem affrontat ab oriente in alodio de Castelar et in ipsa serra, a meridie in alodio Guillelmi Clarimontis, ab occiduo in torrente, a circio in ipso aragait [sic] qui dividit (...) nos et Arnallum de Olivaria. Sicut a predictis terminis concluditur et terminatur sic vendo vobis supra dictam medietatem predicti mansi cum omnibus hedificiis et conplantionibus et pertinentiis et tenedonibus suis in omnibus locis ubicumque sicut videlicet domos, terris et vineis et arboribus diversi generis et totum hoc quod ibi habeo et habere debeo per omnes voces (...)

Segueixen les fórmules corrents en aquest tipus de vendes. Ho ven per 35 (xxx^v) sous de moneda barcelonina.

Signen el document, fet el 2 dels idus d'agost de l'any del senyor 1188,

Carbó (el venedor), Arnall de [Tivilino?], Guillem de Vall, Ponç de Reg, Pere Llobet d'Ulmet, Pere Vidal; i Raimon (per la gràcia de Déu abad [de St. Llorenç]) ho subscriu.

Ho redactà l'escrivà Berenguer.

* El cas, però, no és únic. La forma «Egera» per «Egara» es troba en altres documents medievals locals (per ex. el 1202, en el «Speculum» del monestir de St. Llorenç [A. VERGÉS, *Sant Llorenç del Munt*, 1871, p. 83]).